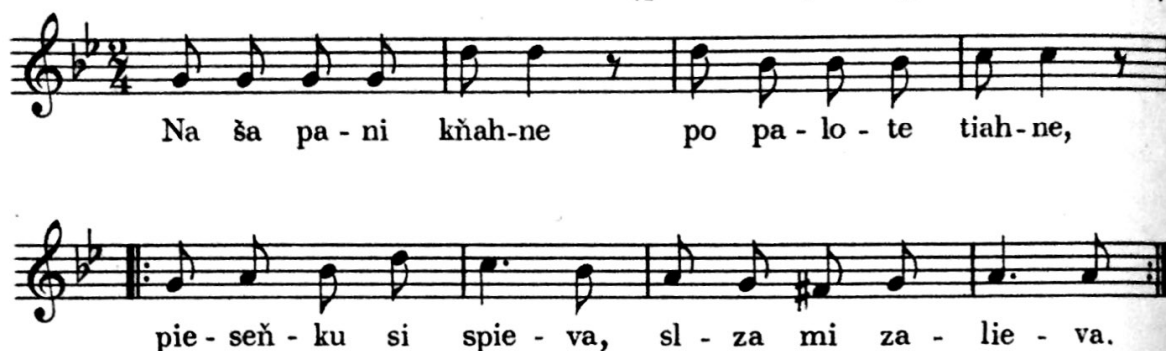

([Redakcia, 1881], Gemer a Tekov)

Naša pani kňahne
po palote tiahne,
pieseňku si spieva,
slzami zalieva.

Bože môj, bože môj,
čo som urobila,
za teba, suchý býl,
ružu som pustila.

Keby bola išla
za Dunaj za kráľa,
za Dunaj za kráľa,
za Nemca cisára.

Bola by videla,
jak to more hrá,
jak to more hrá,
jak ten Dunaj splýva!

Ej, nik to nepočul,
len jedno pachole,
len jedno pachole,
čo kone varuje.

Pane môj, pane môj,
dač by vám povedal,
dač by vám povedal,
keby som sa nebál.

Neboj sa, pachole,
vezmem ťa za svoje,
zastanem za teba,
jako sám za seba.

Naša pani kňahne
po palote tiahne,
pieseňku si spieva,
slzami zalieva:

Bože môj, bože môj,
čo som urobila,
za teba, suchý býl,
ružu som pustila.

Keby bola išla
za Dunaj za kráľa,
za Dunaj za kráľa,
za Nemca cisára.

Bola by videla,
jak to more hrá,
jak to more hrá,
jak ten Dunaj splýva!

Pani moja, pani,
obliekaj si šaty,
čo sa budú rovnat
slnku i mesiaci.

Pôjdeme sa dívať,
jak to more hrá,
jak to more hrá,
jak ten Dunaj splýva!

Prvý raz plovnuľa,
na brehu stanula:
Pane môj, pane môj,
či som tvojou kňahňou?

Mojou kňahňou budeš,
keď druhý raz prejdeš.
Druhý raz plovnuľa,
na brehu stanula:

Pane môj, pane môj,
či som tvojou kňahňou?
Mojou kňahňou budeš,
keď tretí raz prejdeš.

Tretí raz plovnuľa,
na sredu tonula:
Pane môj, pane môj,
či som tvojou kňahňou?

Rybári, rybári,
lapajte mi rybu,
lapajte mi rybu,
môjmu srdcu líbu.

Prvý raz potiahnul,
veniec z nej vytiahnul:
Ach, i to z tej ryby,
môjmu srdcu líby.

Druhý raz potiahnul,
rúbok z nej vytiahnul:
Ach, i to z tej ryby,
môjmu srdcu líby.

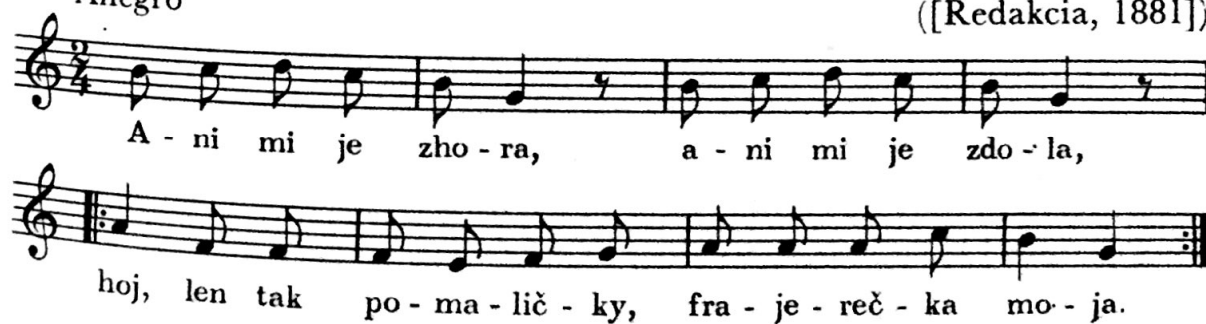
Tretí raz potiahnul,
celú ju vytiahnul:
Ach, to je tá ryba,
môjmu srdcu líba.

Melódia: Sb. MS I (41) 102: Naša pani kňahne po palote tiaľne — [Sl. sp. D 1217].

447.

Allegro

([Redakcia, 1881])

Ani mi je zhora,
ani mi je zdola,
hoj, len tak pomaličky,
frajerečka moja.